

**Septuagesima, 220213**

**Lukas 17:7-10**

**Rasbo kyrka, visitation**

**5, 96, 246, 399, 289**

Vilken evangelieberättelse!

”När ni har gjort allt som åligger er ska ni säga: Vi är odugliga tjänare, vi har bara gjort vad vi är skyldiga till.” Det låter visst inte särskilt muntert! Vad kan Jesus mena med detta?

Ofta tolkas berättelsen så här: Gud är bonden, vi är tjänarna. Vi plöjer Guds åker. Vi vallar Guds hjord. Vi är alla kyrka – och just det är det ganska många som har sagt till oss under visitationsdagarna: kyrkan, det är vi alla, tillsammans. ”Vi har ett uppdrag i den här bygden och i världen.” Det var fint att höra!

Men jag undrar ändå: Vad är det för en bild av Gud i den här berättelsen? En Gud som begär uppvaktning och snålar med uppskattning? Så fattigt på nåt sätt: du ska vara nöjd så länge du inte blir klandrad. Den vackraste komplimangen du kan få är "det här var väl inte så tokigt". Eller som kvinnan vars man efter många års äktenskap tvivlar allt mer på sin hustrus kärlek. För hon talar aldrig om för honom att hon älskar honom. När han så till sist frågar henne säger hon förvånat: ”Men det är klart att jag älskar dig! Jag sa det ju till dig när vi gifte oss och jag skulle ha talat om ifall jag hade ändrat mig.”

Är Gud en så'n? Som säger: när du föddes viskade jag i ditt öra att jag älskar dig och jag skulle tala om för dig ifall jag ändrat mig? En Gud som rörde vid dig när du döptes men sedan försvann ur livet? Nej, så är det inte. Vi har hört och sett många tecken på att Guds kärlek strömmar genom er i denna bygd.

”Även om jag inte går dit så ofta vet jag att det bes för oss i kyrkan,” var det någon som sa. ”Vi vill inte mötas av låsta dörrar när vi kommer till kyrkan,” sa någon annan. ”Vi värdesätter uthålligheten hos präster som stannar länge och som vågar finnas kvar i det som är ohyggligt svårt.”

Och så uppskattas samverkan väldigt mycket! Det är helt klart: utan samverkan skulle livet i den här bygden inte kunna blomstra. *Rasbo i samverkan* är mer än ett namn, det är ett tema för hela bygden. För företagarna som har sitt företag förankrat i bygden och just därför kan hitta smidiga lösningar. För stickcaféet som med sitt internationella engagemang skapar en win-win situation. För

pastoratets personal som under pandemin har tillverkat fyra lekkyrkor. För idén och den konstnärliga skickligheten som skapat en askgravplats inspirerad av Årbybåten. För kyrka och skola när kyrkans mark får bli pulkabacke, parkering för elevers EPA-traktorer eller spolad isbana. För Timmerkojan och Tunatorget.

Samverkan som blir konkret när musikern får öva eller göra inspelning i kyrkan. När den trångbodda skolans hälsoteam får ha sina arbetsplatsträffar i kyrkorummet – och upplever att själva rummet har en positiv effekt på hälsoarbetet. När barnen gör välkommen-skyltar och bordsdekorationer till ”Gud och Tacos”. När motorklubben funderar över hur det generationsöverskridande arbetet kan stärkas. När 4H på Tunatrappan tänker på hur kyrka och föreningar kan komplettera och samarbeta med varandra – för huvud, hjärta, hand och hälsa är ju egentligen ett ganska kristet tema. När föreningar säger: bjud in oss till kyrkan! När pandemin har gjort att ännu fler människor söker sig till landsbygden och ännu fler kan inkluderas i denna samverkan. När det efterfrågas att kyrkan tar ett större ansvar för sin medverkan i Kulturveckan.

När skolorna frågar: när kan vi äntligen få ha vanliga avslutningar i kyrkan igen? När kyrkan är nästan fullsatt trots att annonseringen har fallerat och föräldrar vinkar fram varandra till nattvardsbordet. När vi alla får höra att vi bär Jesus i våra hjärtan samtidigt som han bär oss.

När vi diskuterar jordbruk, skogsbruk och djurhållning på Årby slott och konstaterar än en gång: i kyrkan har alla viktiga frågor en hemvist. Här har vi förutsättningar att i ett respektfullt samtal lyfta fram olika sidor i komplexa frågor. Här finns möjlighet att förstå varför vi kommer fram till olika åsikter och ståndpunkter. Här kan vi bli tryggare i våra uppfattningar eller ändra oss när vi inser att vi haft fel eller inte sett hela sanningen. Och framför allt: här kan vi samlas kring altarbordet och ta emot bröd och vin – inte därför att vi är överens i alla stycken utan därför att vi är döpta. Berörda av Guds kärlek och med uppdraget att låta Guds kärlek strömma genom oss. Världen behöver den.

I kyrkan intar barnen en särställning. Så var det hos Jesus. Så ska det vara hos oss också. Så var det också under visitationen. Vi har sett att, bortsett från pandemitiden, så har ni en relativ stark tradition av barndop. Måna om den, bygg på den och arbeta också för att dop i andra åldrar sker.

Vi har träffat rektorerna för skolorna och förskolorna i pastoratet. I den lilla skolan får man växa och vara barn länge. Trots ”eleven i centrum” och trots ”lite mindre, mycket bättre” har även Gåvsta, Stavby och Tuna skola de senaste 5-10 åren sett en kraftig ökning av psykisk ohälsa bland eleverna. Några enkla förklaringar om varför har vi inte. Men jag är övertygad om att våra barn och

ungdomar förtjänar bättre redskap att ta sig an livsfrågorna än de får i dagsläget. I förskolan arbetar barnen med robotar. Det är viktigt att de lär sig styra robotar, får en uppfattning om programmering och lär sig källkritik, sades det. Och det är ju helt riktigt att barnen förbereds för ett liv i ett samhälle som alltmer präglas av digitalisering. Barnen ska bli världsmedborgare och förstå sin samtid – det är kommunens mål och därför prioriteras också robotar i undervisningen. Men hur lär sig barnen egentligen att vara medborgare i en värld där cirka 85% av jordens befolkning definierar sig som troende? Hur får de verktyg för att hantera livets stora, djupa och många gånger svåra frågor? De situationer då det inte räcker med att säga att alla är lika mycket värda och vi ska vara justa mot varandra. När grundkunskap om livet inte räcker, utan vi behöver avgrundskunskap också?

Det fick vi inga riktiga svar på. Tvärtom oroade det mig att vi mer än en gång fick höra att när man är kristen, så ”tror” man inte på Big Bang. Det är rent livsfarligt att lämna barnen med intrycket att de måste välja mellan tro och naturvetenskap. Big Bang är inte en fråga om tro, utan om den bästa vetenskapen vi har nu. Vår Gud är inte en Gud som är ett alternativ till Big Bang eller evolution, utan en Gud som älskar att vi forskar och försöker förstå hur världen funkar. Gud kan mycket väl använda sig av Big Bang, evolution och kaos i sin skapargärning. Jag hoppas och önskar att ni får i gång många goda samtal och undervisning och lärande också om detta! Barnen förtjänar något mycket bättre än vad ett ganska religionsblint skolsystem i Sverige lyckas ge dem.

Visitationen i Rasbo pastorat med sina församlingar Rasbo-Rasbokil, Stavby och Tuna går mot sitt slut. Stiftskansliet kommer att återkoppla för vidare samverkan i stöd och utveckling. I visitationsteamet får vi lov att tacka för det fina mottagandet, för många engagerande samtal, och framför allt för ordföranden Lars-Gunnar Karlssons suveräna insats när han oväntat fick ta ledningen därför att kyrkoherden blev sjuk.

I övrigt får vi instämma i evangelietextens ord: ”Vi är odugliga tjänare, vi har bara gjort vad vi är skyldiga att göra.”

Fast nu slår det mig: Om *odugliga* tjänare är sådana som uppfyller plikten någon annan lagt på dem, vad är då *dugliga* tjänare? Är då dugliga tjänare sådana som *inte* gör sin plikt?

Kan det vara så att Jesus vill få oss att tänka ett snäpp till här? Den dugliga tjänaren är i själva verket den som ser längre än plikten? Den som till exempel ställer frågor i stället för att följa med strömmen. Som ifrågasätter det som värderar saker mer än människor. Som vägrar göra sin så

kallade plikt när det är just den som berövar andra deras livsmöjligheter. Som gör det som på nysvenska ibland kallas att tänka och agera ”outside the box”?

Gör gärna det i Rasbo pastorat, outside the box – i allt ifrån frågor om ledning och energiförsörjning, i mångfald och inkludering, i att visa för varandra och nya människor: du är behövd!

Guds kärlek har rört vid var och en av oss. Världen behöver Guds kärlek, strömmande genom var och en av oss!